

Súd: Najvyšší správny súd Slovenskej republiky
Spisová značka: 4Svk/14/2022
Identifikačné číslo spisu: 4018200711
Dátum vydania rozhodnutia: 14. júna 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Potásch
Funkcia: predseda senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:4018200711.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu prof. JUDr. PhDr. Petra Potáscha, PhD. a členiek senátu JUDr. Moniky Valašikovej, PhD., LL.M. a JUDr. Zuzany Mališovej, v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): Poľovnícke združenie Trojchotár - Demandice, so sídlom Demandice 151, 835 85 Demandice, IČO: 42 332 818, zastúpeného advokátskou kanceláriou: XTEND Law & Tax s. r. o., Panónska cesta 9, 851 04 Bratislava, proti žalovanému: Okresný úrad Levice, pozemkový a lesný odbor, so sídlom Rozmarínová ul. 4, 934 01 Levice, za účasti osoby zúčastnenej na konaní: Poľovnícky spolok Búr, so sídlom Jur nad Hronom 439, 935 57 Jur nad Hronom, IČO: 50 187 881, právne zastúpený: JUDr. Daniel Janš, Horné Záhrady 2, 974 01 Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie zákonnosti opatrenia žalovaného č. OU-LV-PLO-2018/012391-1 zo dňa 20.08.2018, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/222/2018-237 zo dňa 2. septembra 2021, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/222/2018-237 zo dňa 2. septembra 2021 sa z r u š u j e a vec sa v r a c í a Správnemu súdu v Bratislave na ďalšie konanie a rozhodnutie.

O d ô v o d n e n i e

I.

Priebeh administratívneho konania a správneho súdneho konania

1. Žalovaný opatrením č. OU-LV-PLO-2018/012391-1 zo dňa 20.08.2018, (ďalej len „napadnuté opatrenie“) skonštatoval, že zmluva č. 1/2013 zo dňa 20.12.2013 o užívaní poľovného revíru Trojchotár Dolné Semerovce nespĺňa náležitosti podľa § 14 ods. 3 zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve a o zmení a doplnení niektorých zákonov v (ďalej len „zákon č. 274/2009 Z. z.“).

2. Žalovaný uviedol, že zvolávateľom zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov začlenených do poľovného revíru Trojchotár Dolné Semerovce bol N. T., ktorý na základe výzvy žalovaného (na doplnenie splnomocnení oprávňujúcich ho na zvolanie zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov začlenených do poľovného revíru Trojchotár Dolné Semerovce) v podaní zo dňa 17.07.2018 oznámil, že nedisponuje žiadnymi dokumentami, ktoré by preukázali účasť nadpolovičnej väčšiny vlastníkov

poľovných pozemkov začlenených do poľovného revíru Trojchotár Dolné Semerovce a ani nepredložil doklady, ktoré by ho oprávňovali na zvolanie valného zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov. Nebolo teda preukázané, že zhromaždenie bolo zvolané v súlade s ust. § 5 ods. 3 zákona č. 274/2009 Z. z., keďže ho nezvolal zástupca najmenej jednej tretiny vlastníkov poľovných pozemkov začlenených do poľovného revíru Trojchotár Dolné Semerovce.

3. Ďalej žalovaný poukázal na podanie zástupcov vlastníkov poľovných pozemkov (J. U., H. S. a R. S.), ktorí na základe uznesenia zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov začlenených do poľovného revíru Trojchotár Dolné Semerovce uzatvorili zmluvu o jeho užívaní, na základe výzvy žalovaného o doplnenie dokladov oznámili, že nedisponujú žiadnymi dokumentami, ktoré by preukazovali účasť nadpolovičnej väčšiny vlastníkov poľovných pozemkov začlenených do poľovného revíru Trojchotár Dolné Semerovce, počítanej z výmery týchto poľovných pozemkov začlenených do poľovného revíru.

4. Žalovaný tiež skonštatoval, že nebolo preukázané, že zhromaždenie prebehlo v súlade so zákonom o poľovníctve, keďže v listine prítomných vlastníkov poľovných pozemkov začlenených do poľovného revíru neboli zapísaní výlučne vlastníci poľovných pozemkov tak, ako to vyžaduje ust. § 5 ods. 5 zákona č. 274/2009 Z. z.

5. Krajský súd v Nitre (ďalej aj ako „správny súd“ alebo „krajský súd“) rozsudkom č. k. 11S/222/2018-237 zo dňa 2. septembra 2021 (ďalej aj ako „napadnutý rozsudok“) podľa ustanovenia § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku (ďalej aj ako „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa sťažovateľ domáhal preskúmania zákonnosti napadnutého opatrenia.

6. Krajský súd poukázal na to, že žalovaný bol povinný v rámci svojej evidenčnej činnosti podľa ust. § 16 zákona č. 274/2009 Z. z. skúmať splnenie zákonných podmienok upravených v ust. § 13, § 14 a § 16 (a nepriamo aj v § 17) tohto zákona, ktoré sú podmienkou na evidovanie zmluvy o užívaní poľovného revíru, čo aj učinil. V súlade s uvedenými zákonnými ustanoveniami sa vyžadovalo, aby správny orgán okrem iného preveril, či zmluvu o užívaní poľovného revíru podpísali vlastníci spoločného poľovného revíru (resp. ich splnomocnení zástupcovia) vlastníci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru, pričom súčasťou žiadosti o evidenciu zmluvy musí byť i notárska zápisnica osvedčujúca priebeh zhromaždenia.

7. Krajský súd v bode 28 napadnutého rozsudku skonštatoval, že z predloženého administratívneho spisu je nepochybné, že sú rozdielne údaje o výmere poľovného revíru Trojchotár Dolné Semerovce (výmera 4.218,47 ha, resp. 5.060 ha), čo potom dôvodne vyvoláva pochybnosti o tom, či zhromaždenie zvolal zástupca najmenej jednej tretiny vlastníkov poľovných pozemkov (ust. § 5 ods. 3 zákona č. 274/2009 Z. z.), či zhromaždenie bolo uznášaniaschopné (ust. § 5 ods. 4 zákona č. 274/2009 Z. z.) a či rozhodovalo nadpolovičnou väčšinou počítanou z výmery všetkých poľovných pozemkov navrhovaných na začlenenie do poľovného revíru (ust. § 5 ods. 4 zákona č. 274/2009 Z. z.). Uviedol, že k notárskej zápisnici osvedčujúcej priebeh zhromaždenia nebola pripojená ako príloha listina prítomných (ust. § 5 ods. 5 zákona č. 274/2009 Z. z.). Krajský súd dal ďalej do pozornosti skutočnosť, že zmluva o užívaní poľovného revíru musí v zmysle ust. § 14 ods. 3 zákona č. 274/2009 Z. z. okrem iného obsahovať i údaje o poľovnom revíri podľa rozhodnutia o jeho uznaní a podpisy zástupcov zmluvných strán (ust. § 14 ods. 3 písm. b/, f/ uvedeného zákona). Ďalej krajský súd poukázal na zistenia vyplývajúce z predloženého administratívneho spisu - že žalovanému bol dňa 26.03.2015 predložený dodatok č. I zo dňa 20.03.2015 k zmluve o užívaní poľovného revíru č. 1/2013 (ktorým sa menil čl. IV zmluvy) a dňa 02.02.2016 mu bol predložený i dodatok č. II zo dňa 21.03.2015 (ktorý obmedzoval platnosť dodatku č. I k zmluve len na čas právoplatnosti rozhodnutia Okresného úradu Nitra, odboru opravných prostriedkov č. OU-NR-OOP4-2015/007413 zo dňa 10.03.2015). Krajský súd uviedol, že žalovanému bol opätovne predložený dodatok č. I zo dňa 10.10.2016 (bez dátumu doručenia v prezentačnej pečiatke žalovaného a s iným textom ako dodatok č. I zo dňa 20.03.2015) k zmluve o užívaní poľovného revíru č. 1/2013 (ktorým sa opätovne menil čl. IV zmluvy).

8. Vzhľadom na uvedené je potom podľa správneho súdu nepochybné, že zmluva č. 1/2013 zo dňa 20.12.2013 o užívaní poľovného revíru Trojchotár Dolné Semerovce v znení dodatkov predložených žalobcom žalovanému (ktorými sa menil čl. IV - údaje o poľovnom pozemku) neobsahuje údaj o výmere (t. j. 4.218,47 ha) poľovného revíru podľa rozhodnutia č. 178/93 zo dňa 07.06.1994 o jeho uznaní za poľovný revír, nakoľko podľa dodatku č. I zo dňa 10.10.2016 k zmluve č. 1/2013 zo dňa 20.12.2013 je celková nová výmera poľovného revíru 4 481,5555 ha, a to podľa rozhodnutia Okresného úradu Nitra, odboru opravných prostriedkov č. OU-NR-OOP4-2016/030433 zo dňa 25.08.2016, ktoré nie je rozhodnutím o uznaní poľovného revíru (ust. § 14 ods. 3 písm. b/ zákona č. 274/2009 Z. z.). Konštatovanie žalovaného v napadnutom opatrení, že zmluva č. 1/2013 nespĺňa náležitosti podľa ust. § 14 ods. 3 zákona č. 274/2009 Z.z. je teda podľa krajského súdu dôvodné a správne.

9. K námietke žalobcu o nesprávnom právnom posúdení veci správny súd uviedol, že v procese overovania splnenia podmienok na evidenciu zmluvy o užívaní poľovného revíru je správny orgán povinný overiť, či zmluva spĺňa základné hmotnoprávne náležitosti vyžadované zákonom, či ju uzavreli vlastníci poľovných pozemkov uznaných za poľovný revír, či túto zmluvu aj podpísali, resp. kto ju podpísal a na základe čoho tak konal. Žalobca ako užívateľ uznaného poľovného revíru, ktorý podal návrh na evidenciu zmluvy č. 1/2013 zo dňa 20.12.2013 v predmetnej veci nepredložil žiadne listiny, ktoré by preukazovali vlastníctvo pozemkov v poľovnom revíri Trojchotár Dolné Semerovce. Okrem toho, že žalobca pri podaní žiadosti o evidenciu zmluvy o užívaní poľovného revíru nepredložil doklady preukazujúce vlastníctvo k pozemkom v poľovnom revíri, nepredložil ani písomné splnomocnenia vlastníkov pozemkov pre zástupcov, ktorí predmetnú zmluvu podpísali. Tieto listiny neboli žalovanému predložené ani na základe jeho výzvy zo dňa 20.06.2018.

I keď táto výzva nebola adresovaná a doručená žalobcovi (na čo tento poukazoval aj v žalobe), je nepochybné, že žalobca na ňu reagoval prostredníctvom svojho právneho zástupcu, a to v podaní zo dňa 04.07.2018, v ktorom namietal proti postupu žalovaného. Krajský súd uzavrel, že žalobca bol teda oboznámený s uvedenou výzvou, vedel, aké listiny žalovaný požaduje predložiť v konaní o evidencii zmluvy, napriek tomu tak nepostupoval a žalovaným požadované listiny nepredložil, čo žalovaného viedlo k tomu, že nemohol vyhovieť žiadosti žalobcu o evidovanie zmluvy č. 1/2013 zo dňa 20.10.2013.

10. K notárskej zápisnici č. N 281/2013, Nz 56836/2013, NCRI 57707/2013 spísanej dňa 19.12.2013 notárkou JUDr. Janou Kuchárikovou, správny súd uviedol, že notár neosvedčuje materiálnu, ale tzv. formálnu pravdu. Notár môže osvedčiť len tie skutočnosti, ktoré by mohli byť podkladom pre uplatnenie práv, resp. s ktorými môže byť spojený právny následok. Význam osvedčenia vykonaného notárom spočíva v tom, že notár podáva vo verejnej listine dôkaz o skutočnosti, resp. vyhlásení, ktoré sa pred ním uskutočnilo. Notár nevykonáva právne hodnotenie a nepotvrďuje súlad zaznamenaného skutkového deja so zákonom, ale osvedčuje opis deja, ktorý sa uskutočnil v jeho prítomnosti. Notársku zápisnicu nemožno chápať ako osvedčenie, že daný dej sa uskutočnil v súlade so zákonom, teda že boli splnené všetky podmienky, ktoré právne predpisy pre daný dej vyžadujú (rozsudok Najvyššieho súdu SR v konaní pod sp. zn. 3Sžk/15/2017). Správny súd bol toho názoru, že z notárskej zápisnice predloženej žalovanému musí byť okrem iného zistiteľná i celková výmera poľovných pozemkov, ktoré sú začlenené do uznaného poľovného revíru (ktorá v danom prípade nekorešponduje s výmerou poľovného revíru uvedenou v zmluve č. 1/2013). Súčasťou notárskej zápisnice ako jej príloha má byť i prezenčná listina prítomných vlastníkov poľovných pozemkov, resp. ich zástupcov podľa ust. § 5 ods. 5 zákona č. 274/2009 Z. z., ktorá musí obsahovať náležitosti uvedené v tomto ustanovení a ďalej listiny umožňujúce identifikáciu vlastníkov poľovných pozemkov (resp. ich zástupcov spolu s preukázaním ich práva na zastupovanie, t. j. napr. na základe plnej moci, zmluvy a pod.) s určením celkovej výmery poľovných pozemkov na vlastníka a jeho podiel na celkovej výmere poľovných pozemkov, ktoré boli začlenené do poľovného revíru, pričom súčasťou identifikácie vlastníka je aj doklad o vlastníctve. V predmetnej veci je nepochybné, že žalovanému žiadna takáto príloha notárskej zápisnice predložená nebola, ale ani samotná notárska zápisnica sa na žiadnu prílohu neodvoláva.

11. K námietke týkajúcej sa nedostatočného odôvodnenia opatrenia žalovaného zo dňa 20.08.2018 správny súd skonštatoval, že i keď napadnuté opatrenie ako dôvod nezaevidovania zmluvy stroho uvádza, že táto nespĺňa náležitosti podľa ust. § 14 ods. 3 zákona č. 274/2009 Z. z., nemožno ho považovať za nedostatočne odôvodnené. Žalovaný v ďalšej časti svojho opatrenia uviedol, čo posudzoval v procese overovania splnenia podmienok na evidenciu zmluvy o užívaní poľovného revíru a taktiež uviedol, čo nebolo preukázané (či zhromaždenie bolo zvolané v súlade s ust. § 5 ods. 3 zákona č. 274/2009 Z. z., keďže ho nezvolal zástupca najmenej jednej tretiny vlastníkov poľovných pozemkov začlenených do poľovného revíru Trojchotár Dolné Semerovce a či zhromaždenie prebehlo v súlade so zákonom o poľovníctve, keďže v listine prítomných vlastníkov poľovných pozemkov začlenených do poľovného revíru neboli zapísaní výlučne vlastníci poľovných pozemkov tak, ako to vyžaduje ust. § 5 ods. 5 zákona č. 274/2009 Z. z.). Krajský súd skonštatoval, že nie je úlohou správneho súdu zaisťovať účastníkom vždy po všetkých stránkach vydanie bezvadného správneho rozhodnutia, resp. opatrenia, ale ochrániť ich pred hmotnoprávnymi pochybeniami správnych orgánov a pred takými vadami, ktoré by vo svojich dôsledkoch mohli mať vplyv na hmotnoprávne postavenie účastníkov.

12. Žalovaný v predmetnej veci podľa krajského súdu nevykonával svojvoľné dokazovanie, ale v procese evidovania predloženej zmluvy postupoval v zmysle príslušných ustanovení zákona č. 274/2009 Z. z. Krajský súd uviedol, že je síce pravdou, že výzvu na predloženie chýbajúcich listín žalovaný nezaslal žalobcovi (ale tretím osobám, pozn. kasačného súdu), pričom správny súd bol toho názoru, že toto nespôsobilo nezákonnosť napadnutého opatrenia. Krajský súd to odôvodnil tak, že žalobcovi bolo napriek tomu zrejmé, čo žalovaný pre účely evidovania zmluvy požaduje, keď v podaní zo dňa 04.07.2018 spochybnil postup žalovaného a tvrdil, že tento nemá oporu v zákone a zároveň tieto listiny nepredložil. Žalovaný v predmetnej veci podľa krajského súdu dostatočne zistil skutkový stav, ktorý v napadnutom opatrení uviedol a v súlade so zákonom konštatoval, že žalobcom predloženú zmluvu č. 1/2013 o užívaní poľovného revíru nie je možné zaevidovať.

II.

Kasačná sťažnosť, vyjadrenia

13. Proti napadnutému rozsudku podal žalobca v pozícii sťažovateľa (ďalej len „sťažovateľ“) v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP, v ktorej navrhol, aby kasačný súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie, alebo aby kasačný súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že napadnuté opatrenie zruší a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie.

14. Sťažovateľ namietal konštatovanie správneho súdu ohľadom výmery poľovného revíru. Poukázal na to, že žalovaný nikde v napadnutom opatrení neuvádzal, že by údaj o revíri bola nesprávna alebo chýbajúca náležitosť.

15. Sťažovateľ namietal tiež to, ako krajský súd právne posúdil namietanú nepreskúmateľnosť a nezákonnosť preskúmaného rozhodnutia. Sťažovateľ mal za to, že zmluva obsahovala všetky náležitosti v zmysle zákona o poľovníctve, pričom podľa jeho názoru potrebné kvórum osvedčila notárka v notárskej zápisnici. Ďalej poukázal na všeobecnú dôvodovú správu k zákonu o poľovníctve. Novú právnu úpravu - aj v zmysle dôvodovej správy - je podľa sťažovateľa nutné vykladať v kontexte pôvodnej právnej úpravy, keďže dôvodová správa k zákonu o poľovníctve na ňu odkazuje. Platná právna úprava na úseku poľovníctva podľa sťažovateľa nedáva žalovanému možnosť preskúmať správnosť vyhotovenia notárskej zápisnice a ani skúmať správnosť postupu notára pri jej vyhotovení, a teda ani splnomocnenie v nej obsiahnuté.

16. Sťažovateľ ďalej namietal, že napadnuté opatrenie nikde neuvádza konkrétne dôvody, prečo nezaevidoval zmluvu.

17. Sťažovateľ sa tiež ohradil ku konštatovaniu v bodoch 30. a 31. napadnutého rozsudku, v ktorých krajský súd skonštatoval, že aj keď žalovaný so sťažovateľom nekonal a nevyzval ho na doručenie

dokumentov, vzhľadom na to, že sťažovateľ sa o absencii dokumentov dozvedel, aj k nemu zaslal vyjadrenie, toto nemalo vplyv na nezákonnosť rozhodnutia. Ak teda žalovaný vyzýval tretie osoby na predloženie dokladov, mal podľa sťažovateľa konať aj s nimi, aby zistil náležité skutkový stav veci.

18. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti vyjadril tak, že napadnuté opatrenie považuje za vecne správne, zákonné, náležité a vyčerpávajúco odôvodnené, a teda nevidí existenciu žiadneho dôvodu na jeho zrušenie alebo zmenu v rámci kasačného konania. Uviedol, že podstatnou skutočnosťou v tejto veci je fakt, že rozhodnutie žalovaného

č. OLU-LV-PLO-2018/012391-1 zo dňa 20.08.2018 bolo vydané na základe právoplatného rozsudku Krajského súdu v Nitre sp. zn. 15S/16/2016. Teda je zjavné, že žalovaný sa riadil rozsudkom krajského súdu, ktorý bol preň právne záväzný, a teda nemohol konať inak. V tomto rozsudku, ktorým bolo zrušené opatrenie žalovaného, ktorým dňa 29.02.2016 zaevidoval zmluvu č. 1/2013 o užívaní poľovného revíru Trojchotár Dolné Semerovce, bolo jednoznačne konštatované, že konaním žalovaného došlo k porušeniu zákona. Žalovaný, rešpektujúc uvedené súdne rozhodnutie, zistil závažné nedostatky a porušenia príslušných právnych predpisov, ktoré sa snažil odstrániť tým, že vyzval všetkých troch zvolených splnomocnencov na predloženie listín preukazujúcich zákonnosť zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov a ním prijatých rozhodnutí, čo títo neučinili. Žalovaný ďalej uviedol, že všetky uznesenia zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov uvedené v notárskej zápisnici N281/2013, NZ 56836/2013, NCRI 57707/2013 vyhotovenej notárkou JUDr. Janou Kuchárikovou boli neskorším zhromaždením vlastníkov poľovných pozemkov zrušené (notárska zápisnica N 58/2016, NZ 7983/2016, vyhotovená notárom JUDr. Mariánom Jurinom), a teda má za to, že je vylúčené, aby mohla byť táto zmluva zaevidovaná, nakoľko stratila právny podklad a proti vôli vlastníkov poľovných pozemkov nie je takáto evidencia ani legálne možná, a preto aj na akékoľvek dodatky k tejto zmluve je nutné nazerať ako na absolútne neplatné, t. j. nulitné.

19. Žalovaný poukázal na to, že povinnosť správneho orgánu preskúmať v rámci konania predchádzajúceho evidencii zmluvy vlastnícku štruktúru pozemkov, a teda aj riadne zastúpenie vlastníkov vyplýva, napr. aj z rozsudku Krajského súdu v Nitre sp. zn. 11S/26/2013 zo dňa 08.10.2013, rozsudku Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 11S/76/2018 zo dňa 30.03.2021 a rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 31S/89/2017 zo dňa 27.11.2019, v zmysle ktorých orgán verejnej správy je povinný preskúmať, či predmetnú zmluvu skutočne uzatvorila nadpolovičná väčšina vlastníkov poľovných pozemkov. Rovnako dal do pozornosti aj napr. rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 24S/67/2015 zo dňa 15.01.2015 a rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 14S/78/2018 zo dňa 05.18.2019, ktoré v obdobnej veci postupovali rovnako. Vzhľadom na vyššie uvedené, žiadal kasačný súd, aby kasačnú sťažnosť v celom rozsahu zamietol ako nedôvodnú a zaviazal žalobcu na náhradu trov konania v celom rozsahu.

20. Zúčastnená osoba v kasačnej sťažnosti uviedla rovnaké argumenty ako žalovaný vo svojom vyjadrení. Nad rámec uvedeného podotkla, že má za to, že žalobca nikdy nepreukázal, že Zmluvu č. 1/2013 uzavreli zástupcovia viac ako nadpolovičnej časti vlastníkov poľovných pozemkov v danom poľovnom revíri, teda žalovaný nikdy ani nemohol a ani v budúcnosti nemôže túto zmluvu zaevidovať. Kasačná sťažnosť je podľa zúčastnenej osoby založená čisto na teoretizovaní bez reálneho právneho a hlavne skutkového základu a na ignorovaní právne i skutkovo podporenej argumentácii žalovaného a vedľajších účastníkov konania. Vzhľadom na vyššie uvedené, žiadala kasačný súd, aby kasačnú sťažnosť v celom rozsahu zamietol ako nedôvodnú a zaviazal žalobcu na náhradu trov konania v celom rozsahu.

III.

Konanie na kasačnom súde

21. Prejednávaná vec bola dňa 08.03.2022 predložená Najvyššiemu správneému súdu Slovenskej republiky (ďalej aj ako „kasačný súd“ alebo „najvyšší správny súd“) a technickými a programovými prostriedkami schválenými Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky bola náhodným spôsobom pridelená kasačnému senátu 4S.

22. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná včas, oprávnenou osobou a proti rozhodnutiu, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná, rozhodol o nej tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia (bez nariadenia pojednávania § 455 SSP).

IV.

Právne predpisy, právne názory kasačného súdu

23. Podľa § 2 ods. 1 a 2 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

24. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmavajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

25. Podľa § 139 ods. 2 SSP, v odôvodnení rozsudku uvedie správny súd stručný priebeh administratívneho konania, stručné zhrnutie napadnutého rozhodnutia, podstatné zhrnutie argumentov žalobcu a vyjadrenia žalovaného, prípadne ďalších účastníkov, osôb zúčastnených na konaní a zainteresovanej verejnosti, posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Ak správny súd zruší rozhodnutie orgánu verejnej správy a vráti mu vec na ďalšie konanie, je povinný v odôvodnení rozsudku uviesť aj to, ako má orgán verejnej správy vo veci ďalej postupovať. Správny súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

26. Sťažovateľ kasačnú sťažnosť formálne odôvodnil ustanovením § 440 ods. 1 písm. g) SSP. Kasačný súd je toho názoru, že hoci sťažovateľ argumentáciu obsiahnutú v kasačnej sťažnosti subsumoval (len) pod (nesprávne) právne posúdenie veci krajským súdom, je ju možné subsumovať (aj) pod ustanovenie § 440 ods. 1 písm. f) SSP. Vlastné znenie kasačnej sťažnosti totiž smeruje primárne k tomu, že krajský súd sa v rámci rozhodovania vo veci odklonil od dôvodov uvedených v napadnutom opatrení a naopak, nedostatočne sa vysporiadal so žalobnými námietkami sťažovateľa. Kasačný súd tak hodnotil obsah kasačnej sťažnosti materiálne.

27. V zmysle ustálenej rozhodovacej praxe Ústavného súdu Slovenskej republiky je jedným z princípov, ktoré predstavujú súčasť práva na riadny a spravodlivý proces, ako aj pojmu právneho štátu, povinnosť súdov svoje rozhodnutia riadne odôvodniť, v správnom súdnictve s odkazom na ustanovenie § 139 ods. 2 SSP. Odôvodnenie rozhodnutia musí sledovať účel vyložiť dôvodnosť, zákonnosť a spravodlivosť tohto záverečného úsudku správneho súdu. Odôvodnenie rozhodnutia je tiež prostriedkom kontroly správnosti postupu správneho súdu pri vydávaní rozhodnutia z hľadiska možnosti preskúmania tohto rozhodnutia na základe podaného opravného prostriedku, ako aj prostriedkom kontroly súdnej moci verejnosťou. Rozhodnutie správneho súdu, ktoré je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov alebo pre nezrozumiteľnosť nedáva dostatočné záruky pre to, že nebolo vydané v dôsledku ľubovôle a spôsobom porušujúcim ústavne zaručené právo na spravodlivý proces.

28. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je teda aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec

podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Rozhodnutie súdu musí však obsahovať odôvodnenie, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu.

29. Kasačný súd sa priklonil k argumentácii sťažovateľa v tej časti, ktorou namietal, že krajský súd pri preskúvaní napadnutého opatrenia dôvody tohto rozhodnutia rozširoval a upravoval nad rámec dôvodov a ustanovení uvedených priamo v napadnutom opatrení. Krajský súd tak na seba prevzal úlohu „kvázi odvolacieho správneho orgánu“, ktorý dôvody v napadnutom rozhodnutí ďalej dopĺňal, resp. modifikoval. Na rozdiel od prieskumu rozhodnutia v odvolacom konaní v zmysle § 69 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. Správny poriadok v platnom znení („Odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu;

ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni“), správny súd primárne vychádza zo skutkového stavu zisteného orgánom verejnej správy (§ 119 SSP).

30. Kasačný súd konštatuje, že napadnutý rozsudok krajského súdu skutočne reaguje na viaceré podstatné námietky sťažovateľa argumentami, ktoré nemajú oporu v napadnutom opatrení. I keď je všeobecne ustálenou súdnou notoriou, že súd nemusí poskytnúť odpoveď na všetky žalobné body/námietky účastníka konania, napadnutý rozsudok reaguje vyhýbavo na viacero podstatných okolností skutkovo, resp. právne relevantných vo vzťahu k odôvodneniu napadnutého opatrenia a ustanoveniu § 14 ods. 3 zákona č. 274/2009 Z. z., ktoré malo tvoriť právny dôvod opatrenia žalovaného. Krajský súd tak primárne neskúmal tie otázky, ktoré majú pre predmetnú vec substantívnu povahu - na druhej strane sa primárne venoval dôvodom, ktoré v napadnutom opatrení neboli dokonca výslovne uvedené.

31. Najvýraznejšie sa krajský súd odklonil od dôvodov ohľadom výmery poľovného revíru. Žalovaný nikde v napadnutom opatrení neuvádzal, že by údaj o revíri bola nesprávna alebo chýbajúca náležitosť. Krajský súd pritom túto argumentáciu predostrel v obsiahlom bode 28. napadnutého rozhodnutia, na úvod svojho právneho posúdenia, pričom z napadnutého rozsudku a jeho štruktúry je zrejmé, že sa nejedná len o konštatovanie obiter dictum, ale o jeden z nosných dôvodov, pre ktorý bola správna žaloba sťažovateľa zamietnutá.

32. V dôsledku uvedeného postupu tak krajský súd zamietol žalobu sťažovateľa z „praktických dôvodov“, tieto však nekorešpondovali s dôvodmi uvedenými v napadnutom opatrení. V konaní pred správnym súdom nedošlo de facto k prieskumu napadnutého opatrenia a dôvodov v ňom uvedených, rovnako tak prieskumu postupu, ktorý vydaniu napadnutého postupu predchádzal.

33. Kasačný súd pripomína, že správne súdnictvo v Slovenskej republike vychádza z materiálneho chápania právneho štátu v zmysle čl. 1 ods. 1 ústavy vyžadujúceho, aby verejná správa bola pod kontrolou súdnej moci. Je založené jednak na kontrole verejnej správy, či táto (ne)prekračuje jej zverené právomoci a jednak poskytuje ochranu subjektívnym právam osôb, do ktorých bolo zasiahnuté alebo zasahované v rozpore so zákonom. Hlavnou úlohou správneho súdnictva je teda ochrana subjektívnych práv a jeho cieľom ochrana práv fyzických a právnických osôb a ich prostredníctvom následne aj ochrana zákonnosti. Správne súdnictvo je neoddeliteľným atribútom právneho štátu. Dodržiavanie zákonnosti v oblasti výkonnej moci a dôsledná ochrana jednotlivca je jednou z najdôležitejších črt právneho štátu, ktorého koncepcia práva stojí aj na dodržiavaní práva štátnymi orgánmi.

34. Úlohou správneho súdnictva však nie je suplovať činnosť výkonnej moci, čo je v rozpore so zásadou del'by štátnej moci.

35. Krajský súd v napadnutom rozsudku vychádzal z premisy, že nie je úlohou správneho súdu zaisťovať účastníkom konania vždy po všetkých stránkach vydanie absolútne bezvadného (právne perfektného) správneho rozhodnutia, resp. opatrenia, a to najmä v rovine prípadných formálnych -

nemateriálnych pochybení orgánov verejnej správy (k tomu pozri aj toto odôvodnenie ďalej), čo kasačný súd nespochybňuje. Zároveň je však potrebné vziať do úvahy to, že uvedené neznamená, že správny súd má skúmať len hmotnoprávnu podstatu preskúmaného rozhodnutia, resp. opatrenia tak, ako to uviedol krajský súd. Predmetom správneho súdnictva je aj prípadná nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia, resp. opatrenia, rovnako aj postupu, ktorý jeho vydaniu predchádzal.

36. Je všeobecne ustálené a kasačný súd sa absolútne stotožňuje s tým, že úlohou správnych súdov nie je reparaovať také prípadné procesné pochybenia orgánov verejnej správy, ktoré by vo svojej podstate viedli len k formálnemu zopakovaniu konania pred orgánmi verejnej správy - k tomu pozri napr. rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 103/2011, v zmysle ktorého nie každé porušenie procesného predpisu má za následok vznik takej vady, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia. Obdobne napr. Ústavný súd SR (uznesenie Ústavného súdu SR z 19. apríla 2016, sp. zn. III. ÚS 245/2016) - Správne súdnictvo v systéme právneho štátu nemá slúžiť naprávaniu nezákonnosti vo verejnej správe bez akéhokoľvek zreteľa na dopad eventuálne zistenej nezákonnosti na subjektívno-právnu pozíciu dotknutého, ale účinnej ochrane subjektívnych práv fyzickej osoby alebo právnickej osoby, voči ktorej je verejná správa v jednotlivom prípade vykonávaná. Preto nemožno vyhovieť takému návrhu na začatie konania v správnom súdnictve, ktorého prejednanie síce vedie k zisteniu formálneho rozporu činnosti verejnej správy so zákonom, no zároveň v ňom nebude preukázaný žiaden zásah do individuálnej sféry navrhovateľa."

37. Napriek tomu, že sa kasačný súd stotožňuje s tým, že nie každé pochybenie správneho orgánu automaticky vedie k zrušeniu tohto rozhodnutia správnym súdom, toto nijak neneguje základnú úlohu správneho súdnictva spočívajúcu v ochrane subjektívnych práv fyzických osôb a právnických osôb, t.j. správny súd je povinný skúmať, či napadnutým opatrením došlo k zásahu do individuálnej sféry sťažovateľa. „Úlohou súdu v správnom súdnictve nie je nahradzovať činnosť správnych orgánov pri zisťovaní skutkového stavu, ale len preskúmať zákonnosť ich rozhodnutí, teda v tom, či kompetentné orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy. Úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu orgánu verejnej správy je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia." (Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Sžo/32/2014 zo dňa 28.09.2015).

38. V predmetnej veci sa krajský súd nedostatočne venoval tomu, či argumentácia sťažovateľa smerujúca k spochybneniu zákonnosti postupu žalovaného a napadnutého opatrenia zasiahla do individuálnej sféry sťažovateľa. Naopak, fakticky mimo žaloby a z pozície akéhosi vyšetrovacieho orgánu sám ustálil, že v dôsledku ďalších, v napadnutom opatrení neuvedených skutočností (napr. ohľadom výmery a dodatkov k zmluve), by v novom konaní žalovaný aj tak (pravdepodobne - podľa krajského súdu pozn. kasačný súd) dospel k nevyhovujúcemu rozhodnutiu - z pohľadu sťažovateľa. Tým pádom de facto nedošlo k prieskumu napadnutého opatrenia v konaní pred správnym súdom v medziach žalobných námietok a v medziach odôvodnenia napadnutého opatrenia.

39. Vzhľadom na uvedené skutočnosti kasačný súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 462 ods. 1 SSP zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie Správnemu súdu v Bratislave.

40. V tejto súvislosti kasačný súd dopĺňa, že i keď napadnutý rozsudok vo veci vydal Krajský súd v Nitre, vzhľadom na inštitucionálne zmeny v rámci výkonu správneho súdnictva v podmienkach Slovenskej republiky s účinnosťou od 1. júna 2023 vec vracia (po zrušení napadnutého rozsudku) na ďalšie konanie Správnemu súdu v Bratislave, na ktorý prešla rozhodovacia právomoc v súdnej veci.

41. V ďalšom konaní bude preto úlohou Správneho súdu v Bratislave v odôvodnení nového rozhodnutia vyčerpávajúco odôvodniť okolnosti, ktoré tvoria materiálny základ pre prieskum zákonnosti napadnutého opatrenia - s tým, že nebude sám dopĺňať odôvodnenie napadnutého opatrenia, ale toto opatrenie preskúma v medziach právomocí mu zverených. Osobitne sa vysporiada s namietanou nepreskúmateľnosťou napadnutého opatrenia, ako aj so zákonnosťou postupu, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého opatrenia. Kasačný súd pritom uvádza, že k meritornej stránke veci nevyslovuje právny názor, ktorý by bol v tomto zmysle pre krajský súd záväzný, keď tým zároveň nevyklučuje, že výrokový záver nového rozhodnutia vo veci môže byť identický so súčasným výrokom napadnutého rozhodnutia.

42. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodne Správny súd v Bratislave podľa § 467 ods. 3 SSP.

43. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu SR pomerom hlasov 3:0 (§ 463 SSP v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie :

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok **n i e j e** prípustný.